

REET SONN 60

Üsna suure sõja lõpul, 28. juunil 1944. aastal, sündis Tartus ühes peres neljas laps, kes sai nimeks Reet. Tema malbe olekuga ema oli kodune, kes oli lastele praktilise pereelu korraldamisel heaks eeskujuks. Loomult pedantsem, aga mitmekesiste huvidega isa mängis „Vanemuise” teatris viulit. Muusikuna leiba teeniv paljulugenud isa suunas lapsi nii muusika kui kirjanduse juurde.

Lõpetanud medaliga legendaarse kirjandusõpetaja Vello Saage õpilasena Tartu 8. Keskkooli (praegu Tartu Forseliuse Gümnaasium), läks Reet ülikooli hoopis keemiat õppima. Sellest hoolimata on Reedal alati olnud nii sügav huvi kirjanduse vastu kui ka tundlik meel eesti keele kasutuse suhtes. Ülikoolis jõudis ta õppimise kõrval ka rahvakunstiansambelis kaasa lüüa, elada noore inimese huviderikast elu.

Keemikukarjäär pärast ülikooli tundus küll igati rahuldust pakkuv aga saatus tahtis teisiti. Nõnda siis tuli Reet 1976. aasta varasügisel tööle ülikooli raamatukogusse hügieeni- ja restaureerimisosakonna hügieenisektori juhatajaks. See tegevus jäi küll lühikeseks, sest teda hakkas huvitama restaureerimisektoris toimuv. Reeda „eksirännakud” said otsa, kuna tal olid olemas restauraatoritöö jaoks olulised omadused: keemiku kutse, käeline osavus, usaldusväärsus, kannatlikkus, hea maitse ja kohusetundlikkus. Aastatega on raamatukogu hoidlates tema kui väga usaldusväärse ja osava meistri käe alt läbi käinud sadu käsi-kirju, väga palju raamatuid ja maakaarte, mille eluiga on oluliselt pikenenud.

Reet on väga hooliv ja hea ema oma tütrele ja pojale ning vanaema kolmele lapselapsele. Vahepeal on tütar Kadist saanud kunstnik ja poeg Priidust muusik. Tema suhtumine oma peresse on eeskujuandvalt tolerantne ja mõistev, kannatlikkus imeteldav.

Kolleegidele on ta eelkõige rõõmsameelne, tasakaalukas ja soe inimene. Rääkides suurtest eeskujudest või „kusagil otsustatud” asjadest on Reedal alti ka oma pea kaasas ja kasutusel. Tööalaselt on Reet väga korrektne aga mitte pedantne, täpne ja oma ametiaust lugupidav restauraator — oma ala asjatundaja.

Soovime Reedale palju õnne, head tervist ja jätkuvat pealehakkamist üha uute „vanakestega” toimetulekul.

Kolleegide nimel
Ene Sarap